

Nr 13.

Av herr **Hansson** i Trollhättan, om pension åt fanjunkaren *Axel Leonard Svensson*.

Rullföringsbiträdet fanjunkaren i kungl. Göta livgardes reserv Axel Leonard Svensson ingick enligt en den 1 september 1925 dagtecknad skrivelse till kungl. försvarsdepartementet med anhållan om att komma i åtnjutande av pension i enlighet med bestämmelserna i kungl. förordningen av den 15 november 1912 § 5, 3 mom. och § 16, 3 mom.

Ansökan avslogs på grund av att sökanden icke fullgjort en repetitionsövning om 30 dagar, vilket enligt stadgandet i § 5 mom. 3 och 4, jämförda med § 4 mom. 3 och 4 av ovannämnda reservbefälsförordning, skulle ålegat honom.

Beslutet fastställdes senare av Kungl. Maj:ts och Rikets kammarrätt, dit Svensson i ärendet besvärat sig.

Svensson har varit i aktiv krigstjänst från den 23 augusti 1888 (därav såsom underofficer från den 26 oktober 1904) till den 11 februari 1908, då han på egen begäran erhöll avsked.

Han återinträdde dock såsom fanjunkare i kungl. Göta livgardes reserv den 9 mars 1909 och har sedan dess intill utgången av år 1921 på förordnande innehåft befattning såsom rullföringsbiträde dels inom rullföringsområdet nr 30 i Uddevalla, dels inom nr 34 i Vänersborg.

Enligt uppgift har Svensson icke ägt vetskap om honom åliggande skyldighet att fullgöra den ifrågavarande repetitionsövningen, och någon inkallelseorder från regementet lär heller icke honom delgivits.

Då det måste anses hårt, att efter den långa tjänstgöring Svensson fullgjort och det under så krävande förhållanden som under krigsåren, då arbetet på rullföringsexpeditionerna var särskilt påfrestande, Svensson skulle gå förlustig all pension, har jag ansett det vara skäligt att framställa den vädjan till riksdagen, att, oavsett han icke fullgjort föreskriven repetitionsövning, pension ändå måtte tillerkännas honom. Om ett förbiseende från Svenssons och myndigheternas sida har förelegat beträffande inställelse- och inkallelseskyldighet, kunde riksdagen med hänsyn till detta enastående fall låta nåd gå före rätt.

På grund av vad jag sålunda anfört får jag härmed vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte bevilja fanjunkaren i kungl. Göta livgardes reserv Axel Leonard Svensson en årlig pension att

utgå i enlighet med bestämmelserna i § 16, mom. 3 av kungl. förordningen nr 413 den 15 november 1912 jämte å sagda pension utgående tillägg och pensionsförbättring jämte dyrtidstillägg i enlighet med vad för sådan pensionstagare finnes stadgat.

Stockholm den 14 januari 1927.

Anders Hansson.
Trollhättan.

Skivelser som åtfölja motion angående pension åt fanjunkaren i kungl. Göta livgardes reserv Axel Leonard Svensson.

1. Åldersbevis.
2. Rullföringsbefälhavare R. Almqvists intyg rörande Svenssons tjänstgöring å rullföringsexpeditionen.
3. Regementsadjutanten A. T. Bergquists intyg rörande samma tjänstgöring.
4. Kungl. arméförvaltningens civila departements utslag på Svenssons ansökan om pension.
5. Kungl. Maj:ts och Rikets kammarrätts utslag på de av Svensson anförda besvären över arméförvaltningens civila departements beslut.

Avskrift.

På därom av vederbörande framställd begäran får jag härmed lämna nedanstående vitsord åt fanjunkaren i Göta livgardes reserv Axel Leonard Svensson, som den 1 nästkommande januari på egen begäran lämnar sin anställning såsom rullföringsbiträde uti Vänersborgs rullföringsområdes expedition.

Bemälda fanjunkare Svensson har sedan den 1 april 1913 bestritt ovan nämnda befattning på ett i allo förtjänstfullt sätt. Herr Svensson är en rapp och skicklig expeditionskarl med en klar och snabb uppfattning. Hans enskilda liv är utan någon som helst anmärkning.

Vänersborg den 16 december 1921.

R. Almqvist.
Befälhavare för Vänersborgs rullföringsområde.
(Sigill.)

Avskrift.

På begäran av fanjunkaren i Kungl. Göta livgardes reserv A. L. Svensson får jag härmed lämna nedanstående tjänstgöringsintyg:

Under den tid, okt. 1916—okt. 1917, jag såsom regementsadjutant vid Kungl. Västgöta regemente tjänstgjort i inskrivningsdetaljer vid nämnda regementes expedition, har jag vid flera tillfällen kommit i tillfälle att kon-

statera, att fanjunkare Svensson såsom rullföringsbiträde i Vänersborgs r. o. nr 34 visat synnerligen stor reda och ordning vid expeditionen av förekommande ärenden. Vid ordinarie rullföringsbefälhavarens bortovaro exp. tjänstledighet har fanjunkare Svensson skött expeditionen utan att någon anmärkning däremot kunnat framställas utan tvärtom på ett utmärkt sätt.

Vänersborg den 15 oktober 1917.

A. T. Bergquist.
Regementsadjutant. I. 6.

Avskrift av avskrift.

KUNGL. ARMÉFÖRVALTNINGENS CIVILA DEPARTEMENT.

Till sekundchefen för Kungl. Göta livgarde.

I en till Kungl. försvarsdepartementet insänd, den 1 september 1925 dagtecknad underdånig skrift, vilken för behörig åtgärd överlämnats till Kungl. arméförvaltningens civila departement, har fanjunkaren i regementets reserv A. L. Svensson anhållit att komma i åtnjutande av pension jämlikt bestämmelserna i Kungl. förordningen den 15 november 1912 angående arméns reserver av befäl och civilmilitär personal.

Av de vid ansökningen fogade ävensom av sedermera infordrade handlingar i ärendet inhämtas, bland annat, att *sökanden*, vilken är född den 25 september 1870, efter att den 26 oktober 1894 hava konstituerats till sergeant av 2. klass samt den 31 december 1903 förordnats till fanjunkare vid regementet, den 11 februari 1908 erhållit avsked från beställning på stat, *samt att* han den 9 mars 1909 förordnats till fanjunkare i regementets reserv.

Då sökanden, med hänsyn till tiden, då han avgått från beställning på aktiv stat, torde såsom fast anställd hava deltagit i regementsövning sista gången 1907, läser på grund av stadgandena i § 5 mom. 3 och 4, jämförda med § 4 mom. 3 och 4 av åberopade reservbefälsförordning skyldighet hava förelegat för honom att efter övergången till reserven fullgöra en repetitionsövning under år 1910, vilket år sökanden uppnådde 40 års ålder.

På grund härav och då sökanden, enligt vad Ni uti skrivelse till departementet den 22 oktober 1925 upplyst, efter inträdet i reserven icke fullgjort någon tjänstgöring vid regementet, har departementet vid ärendets föredragning denna dag, mot bestämmelserna i § 17, jämförda med stadgandena i § 16 mom. 3 av merberörda förordning, funnit sig icke kunna bifalla den gjorda ansökningen.

Detta departementets beslut, som härigenom meddelas Eder för kännedom, torde Ni bevisligen delgiva sökanden, med föreskrift att sökanden, därest han med beslutet icke åtnöjes, äger att däri hos Kungl. maj:ts och rikets kammarrätt söka ändring genom besvär, som skola till Kungl. kammarrätten inkomma före klockan 12 å trettionde dagen efter delfäendet; skolande vid besvären fogas styrkt avskrift av beslutet ävensom bevis om tiden, när detsamma delgivits sökanden.

Stockholm den 30 oktober 1925.

Värner Rydén.

Karl Edv. Sterky.

KUNGL. GÖTA LIVGARDE
 Regementsexpeditionen
 Avd. IV.
 Nr 519.

Bestyrkes och torde bilagt delgivningsbevis undertecknas och hit omgående insändas.

Stockholm den 9 nov. 1925.

Karl Knutsson-Hall.
 Regementsintendent.

/ *Edvin Ström.*

I anledning av en av fanjunkaren i regementets reserv A. L. Svensson gjord underdånig ansökning om pension.

Avskrift.

Kungl. maj:ts och rikets kammarrätts utslag på de besvär, fanjunkaren i Göta livgardes reserv A. L. Svensson anfört över Kungl. Arméförvaltningens civila departements beslut den 30 oktober 1925 i fråga om pension; över vilka besvär civila departementet meddelat utlåtande; givet i Stockholm den 19 mars 1926.

I en till Kungl. arméförvaltningens civila departement överlämnad skrift anhöll klaganden, vilken vore född den 25 september 1870 och efter att den 26 oktober 1894 hava konstituerats till sergeant av 2. klass samt den 31 december 1903 förordnats till fanjunkare vid regementet, den 11 februari 1908 erhållit avsked från beställning på stat och den 9 mars 1909 förordnats till fanjunkare i regementets reserv, att komma i åtnjutande av pension jämlikt bestämmelserna i kungl. förordningen den 15 november 1912 angående arméns reserver av befäl och civilmilitär personal.

Genom överklagade beslutet utlät sig civila departementet sålunda: Enär klaganden, med hänsyn till tiden, då han avgått från beställning på aktiv stat, torde såsom fast anställd hava deltagit i regementsövning sista gången år 1907, hade på grund av stadgandena i § 5 mom. 3 och 4, jämförda med § 4 mom. 3 och 4 av åberopade reservbefälsförordning skyldighet förelegat för honom att efter övergången till reserven fullgöra en repetitionsövning under år 1910, vilket år klaganden uppnådde 40 års ålder. På grund härav och då klaganden, enligt vad sekundchefen för Göta livgarde upplyst, efter inträdet i reserven icke fullgjort någon tjänstgöring vid regementet, hade departementet mot bestämmelserna i § 17, jämförda med stadgandena i § 16 mom. 3 av merberörda förordning, funnit sig icke kunna bifalla den gjorda ansökningen.

I besvären har klaganden fullföljt sin i målet förda talan.

Kungl. Kammarrätten har tagit målet i övervägande och finner ej skäl göra ändring i överklagade beslutet. År och dag som förr skrivet står.

På Kungl. Maj:ts och Rikets Kammarrätts vägnar:

C. O. Smerling.
(Sigill.)

/ Knut Kinberg.

Utan avgift.

Överlämnas till länsstyrelsen i Älvsborgs län för att klaganden under adress Vänersborg tillställas.
